

medens andre maaske skal sulte eller gaa halvnøgne. Ud fra de Betragtninger har vi nu villet være med til at løse det Spørgsmaal. Vi har i dette indtaget ganske samme Standpunkt ved forskellige af de andre foreliggende. Det har længe været os klart, at der vilde komme Vanskeligheder med Hensyn til Befolkningens Forsyning med Klæder, og dette har ogsaa til Dels været vor Bevæggrund, naar vi i 2 Aar har henstillet til den højtærede Indenrigsminister at foranstalte nedlagt et Forbud mod Slagtning af Lam, idet vi fra vor Side har ment, at det baade var unødvendigt og utiltalende, at man skulde have Lov til at slagte de smaa, spæde Lam. Et saadant Forbud har Betydning baade for Uldspørgsmaalet og for Talgspørgsmaalet, og vi har ment, at de, der har Raad til at købe den nu ualmindelig dyre Lammesteg, ogsaa kan udholde Tilværelsen den foruden.

Der er noget andet, man har lagt Mærke til under den Kampagne, der har været rejst, og i de Forhandlinger, der er førte. Man har gjort Forsøg paa at skyde de smaa Landbrugere frem foran sig ogsaa i dette Spørgsmaal, man har ligesom villet bruge dem som Skærmbrædt; det er jo noget, vi ikke er ukendte med. Mon man mener at kunne holde de smaa Landbrugere oven Vandet derved, at de fik Lov til at beholde $\frac{1}{2}$ eller $\frac{1}{4}$ kg mere om Aaret? Dersom man tror, at man faar nogle af de mindre Landbrugere til at gaa paa den, tager man vist fejl. Det er der neppe mange, der tager særlig alvorligt. Man mærker ganske vist af og til en Kærlighed til de smaa Landbrugere, men det er saadan med Kærlighed, at den kan have flere Egenskaber; den kan være varm, og den kan være kold, og somme Tider kan den være lunken, og det skal være en af de værste Egenskaber for Kærlighed. Vi erindr, hvordan vi har stridt for at faa en Kornordning, der var tilfredsstillende for de smaa Landbrugere, men aldrig saa snart er vi over Valget, før man fra Landboforeningernes Repræsentanters Side, ogsaa støttet af den samme Folketingsmand, Jensen-Kleis, sætter Pres paa for at faa denne Kornlov ændret. Man maa da maaske drage den Slutning, at det er, ligesom om Kærligheden i dette Spørgsmaal er ved at blive lunken. Saa har man i Uldspørgsmaalet forsøgt at give det Udseende af, at Kærligheden til de smaa Landbrugere her er varm. Jeg kan med min bedste Villie ikke forstaa Venstres Stilling i det Spørgsmaal. Jeg synes dog,

at Tidens Alvor maatte lære os, at det er for smaa Ting at rejse en saa forfærdelig Kampagne paa, som der her er rejst, og jeg maa sige, at jeg er næsten — jeg maa understrege næsten — blevet lige saa forundret som en vestjysk Gaardmand, der ifølge et Referat har udtalt noget saadant som, at nok vidste han, at Venstre førte en ulden Politik, men at det ogsaa skulde forstaaes saaledes, at det var en Uldpolitik, havde han ikke tænkt sig.

Maa jeg tilføje, at da det i sidste Øjeblik viste sig, at et Flertal af det staaende Landbrugsudvalgs Medlemmer rejste den voldsomme Strid, blev vi indkaldt til et Møde i Indenrigsministeriet, hvor Indenrigsministeren stillede sig meget imødekommende for at faa denne Misforstaaelse rettet, der var opstaaet i dette Spørgsmaal, og meget udførligt forklarede, at efter det, der forelaa, maatte han gaa ud fra, at ogsaa det staaende Landbrugsudvalg var enigt i de Foranstaltninger, der var truffene. Det havde imidlertid udartet til en saadan Voldsomhed, at der ingenting var at stille op, Sagen skulde føres videre. Jeg kunde have Lyst til i det Spørgsmaal lige saavel som i Kødspørgsmaalet at udtale min Glæde over det konservative Folkepartis Stilling, og det skulde glæde mig, om det fremtidig skulde gaa saaledes, at det konservative Folkeparti, naar det virkelig gjaldt Gennemførelsen af de økonomiske Spørgsmaal til Gavn for det almindelige Samfund, vilde vise noget mere Forstaaelse; det trænger vi saa vist til.

Lovforslagets Enkeltheder skal jeg ikke komme særlig ind paa. Jeg skal udtale min Tilfredshed med, at der er blevet fastsat en Forbeholdelsesret af $\frac{1}{2}$ kg Uld ved Efteraarsklippingen. Det er det, som vi fra Husmændsforeningernes Side i Landbrugsudvalget har foreslaaet. Derfor kan jeg udmærket anbefale det. Jeg kunde have Lyst til i samme Forbindelse at sige til Venstres Ordfører, at det har hele Tiden været Forudsætningen, at der skulde fastsættes saadanne Maksimalpriser, at Uldpriserne og Priserne paa de færdige Produkter stod i passende Forhold til hinanden. Det har vi ikke været blinde for.

Saa er der det Spørgsmaal med Hensyn til det ene Faar. Jeg maa sige, at jeg kender ikke det Faar, der bærer 17 Pund Uld. Det maa være et Kæmpefaar af den Slags, der forevises ved visse Lejligheder. Dem er der vist kun ganske faa af her i Landet, og jeg tror i alt Fald ikke, de findes paa de daarlige Egne, der,